

gjennem Lov var paavist dem, der skulde lægge Planen. Jeg er imidlertid ikke ganske tilbøjelig til at tro dette, fordi jeg nærer megen Tvivl om Rigtigheden af det Beløb, der er nævnt i § 2, hvilket dog strax ved 2den Behandling, det vil sige med stor Letthed, er blevet forøget med 1 Million fra, hvad Landsstinget havde bestemt. Denne Afstemning vil jo forøvrigt i høi Grad interessere; dette at vi her, efter at Landsstinget har haft Sagen i 2 Sektioner og maa antages at have haft Beregninger, hvor efter det har sat Udgifterne til 5 Millioner, saa strax gaa til 6. Tidligere pleiede det jo at være omvendt; det var det første Kammer, som var flottere, og vi Andre, der vare sparsommelige. Men jeg vil indrømme Folkethinget er paa det Punkt, at jeg tror, at det kommer nærmere det Rigtige, end Landsstinget er kommet til. Naar vi tage det Forslag, som Theophilus Hansen har fremsat i detaljeret Form efter omhyggelig Undersøgelse om en selvstændig Kongeborg, saa er Beløbet der sat til ca. 5 Millioner Kr. efter de daværende Priser fra i Sjø omhyggelig fremstillet. Da vi maa dernæst erindre, at det var kun en Kongeborg, efterat to Etager vare tagne af Ruinerne, og som ikke indeholdt den mindste indre arkitektoniske Standgjørelse, kun de nøgne Vægge, ikke stiftet til Behøelse, saaledes som en Vøllig skulde være stiftet til Behøelse, som en Borgger leier sig ind i, ikke at tale om selve den kunstneriske Udsmykning, og naar man efter en Anhydning maatte antage, at dertil vilde behøves et Par Millioner, af hvilke maatte den ene Million tilveiebringes af Udsmykningskomiteen — Slotsopførelseskomiteen har nok ikke Noget i Kassen — saa ser De, at det vilde blive omtrent 7 Millioner for Kongeborgen alene i den reducerede Skikkelse og i Virkeligheden, naar den kunstneriske Udsmykkelse fraregnes, derefter omtrent 6 Millioner. Naar vi saa maa erindre, at Rigsdagsbygningen ikke er sat til to Millioner, som det staar i Betænkningen, men til 2,300,000, saa bliver det til de Formaal, her er Tale om, 9,300,000. Da Grundten er holdt ude der, og ogsaa i Lovforslaget, og naar vi tage den ene Million bort, som Andre tilskyde til den kunstneriske Udsmykning, og som ogsaa ligger udenfor Sagen; i Følge Lovforslaget, saa bliver det 8,300,000 Kr. efter Theophilus Hansens Beregning til de to Formaal. Nu mener man at kunne naae dem med 6 Millioner. Jeg veed jo ikke, hvorpaa man støtter just absolut det Tal 6, jeg ønskede gjerne, at vi stillede det saaledes, at vi ikke bagefter saae Overfredsels eller Sligt, jeg ønskede ogsaa gjerne,

at vedkommende Konkurrenter bleve stillede saa frit i deres Bevægelser og Overvejelser, at vi ikke komme til noget næsten Umuligt eller Slet, hvor der med nogen Forhøielse kunde leveres noget Godt, og jeg vilde derfor sætte Pris paa, at der var nævnt f. Ex. i Loven, at vedkommende Konkurrenter havde Frihed med Hensyn til Summen, men at man ventede to Forslag, idet der ogsaa vilde blive taget Hensyn til Beskøftningen. Jeg frygter for, at § 2 vil vise sig ikke at slaa til efter det foreliggende Forslag. Hvad selve Projektet angaar, skal jeg ikke udtale mig nærmere derom; efter Ministerens Udtalelser anser jeg det for Noget, der skal prøves. Lige overfor Sagen selv vilde jeg altsaa have ønsket, at man var bleven staaende ved en Opfordring til Ministeren om at paavise en særlig Grund, og naar man vilde tage Beslutning i denne Sag — jeg taler om Sagen rent sagligt uden Hensyn til de andre Betragtninger, der staa i Forbindelse dermed — at der ved Loven gaves den alternative Opgave. Jeg tror nemlig, at Flertallet i alt Fald en Tid var villigt til at give denne alternative Opgave, men saaledes at det Udvalg, der er nedsat om Loven, selv skulde bestemme Grunden, og det tror jeg paa ingen Maade vilde være heldigt. Jeg tror, at Flertallet vil faae opfyldt sit Ønske om at faae gjort Forsøg paa at indrette den saakaldte Hovedfløi til Rigsdagslokaler, men jeg nærer Frygt for, at det ikke vil blive et godt og hyggeligt Hus.

Der er imidlertid en anden Betragtning, der knytter sig til denne Sag. Jeg har læst i et Par Blade i de sidste Dage, at jeg personlig maatte være særlig engageret i Modstanden mod denne Foranstaltning, fordi jeg skulde have sagt eller skrevet, at Christiansborg Slot ikke skulde opføres. Ja, jeg har ogsaa set i Bladene i sin Tid, at jeg skulde, om end ikke just forsættelig, have afbrændt Christiansborg Slot. Det Sidste er jo aabenbart sandere end det Første, thi det Sidste kan der for saa vidt være Noget i, som jeg var en af Formændene, under hvem den Fyrhøder sorterede, som havde lagt for Meget i Kassekassen oppe i et Bærelse, en Forretning, som Formændene forøvrigt ikke havde Noget at gøre med. Det Andet om, hvad Bladene have skrevet om Christiansborg Slots Afleggenopførelse har jeg derimod ganske vist ikke kunnet have med at gøre ogsaa af den Grund, at store økonomiske Spørgsmaal af en saa særlig Bestaffenhed og omfattende saa mange Interesser pleier jeg som gammel Politiker ikke saaledes at løbe til at sælde Dom over; jeg veed, at der skal Overvejelser af mangedhaande Spørgs-